

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0041/2014

23.1.2014

ZALECENIE

w sprawie projektu decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, traktatu o handlu bronią (12178/2013 – C7-0233/2013 – 2013/0225(NLE))

Komisja Handlu Międzynarodowego

Sprawozdawca: David Martin

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	6
OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH	8
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	11

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, traktatu o handlu bronią (12178/2013 – C7-0233/2013 – 2013/0225(NLE))

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (12178/2013),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 114 i art. 207 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0233/2013),
 - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0041/2014),
1. wyraża zgodę na projekt decyzji Rady;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich.

UZASADNIENIE

W odróżnieniu od handlu bronią masowego rażenia i minami lądowymi, handel bronią konwencjonalną nie podlega prawnie wiążącemu instrumentowi międzynarodowemu. Ma to zmienić traktat o handlu bronią (ATT).

Po długich negocjacjach¹ traktat o handlu bronią został przyjęty dnia 2 kwietnia 2013 r. w drodze rezolucji Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych. Przeciwno przyjęciu traktatu głosowały trzy państwa (Korea Północna, Iran i Syria), a 22 wstrzymały się od głosu (w tym Chiny, Indie i Rosja, co może spowodować powolną ratyfikację oraz niepełne wdrożenie w tych państwach).

Traktat o handlu bronią ustanawia wspólne międzynarodowe standardy regulujące międzynarodowy handel bronią konwencjonalną oraz, w pewnym zakresie, amunicją oraz częściami i komponentami. Ma również na celu zapobieganie nielegalnemu handlowi taką bronią i zwalczanie takiego handlu.

Choć podczas negocjacji ONZ obowiązujące europejskie przepisy dotyczące wywozu broni konwencjonalnej² były uznawane za najlepszą praktykę, określają one dużo wyższe standardy oraz mają większy zakres niż traktat o handlu bronią.

Wspólny wykaz uzbrojenia Unii Europejskiej – określający broń podlegającą europejskim przepisom dotyczącym wywozu uzbrojenia – jest bardziej wyczerpujący niż kategorie rejestru broni konwencjonalnej ONZ wskazane w art. 2 ust. 1 traktatu o handlu bronią. Traktat ATT nie obejmuje na przykład gazu łzawiącego, bezzałogowych statków powietrznych ani technologii wojskowych, a amunicja oraz części i komponenty są wyłączone z przepisów traktatu ATT dotyczących importu, pośrednictwa w handlu, tranzytu i sprawozdawczości. Traktat o handlu bronią nie obejmuje również produktów podwójnego zastosowania, które podlegają już systemowi kontroli wywozu na poziomie unijnym.

Europejska lista kryteriów oceny przyszłego wywozu również ma szerszy zakres niż traktat ATT – przy czym przemoc uwarunkowana płcią jest jedynym kryterium zawartym w traktacie ATT, które nie jest uwzględnione na poziomie unijnym. Rozwój społeczno-gospodarczy i represje wewnętrzne nie zostały określone jako kryteria w traktacie ATT.

Sprawozdawca ubolewa nad lukami i ograniczonym zakresem traktatu, jak również niedokładnym sformułowaniem kilku przepisów traktatu, które tym samym pozostawiają możliwość zastosowania odmiennej wykładni, uważa jednak, że można obecnie skoncentrować się na zapewnieniu pełnego wdrożenia traktatu przez państwa ratyfikujące – w tym, jeśli będzie to konieczne, również na udzielaniu pomocy krajom rozwijającym się, w szczególności krajom afrykańskim. Sprawozdawca uważa również, że szybka ratyfikacja ze

¹ Oficjalnie zapoczątkowane rezolucją Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych zatytułowaną „Ku traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej” przyjętą dnia 6 grudnia 2006 r.

² W szczególności wspólne stanowisko Rady z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego.

strony wszystkich państw członkowskich UE stanowić będzie sygnał dla państw trzecich, które nie dokonały jeszcze ratyfikacji, takich jak Stany Zjednoczone.

Aby zapewnić szybkie i skuteczne wdrożenie traktatu, pełnoprawny sekretariat ATT powinien ułatwić współpracę pomiędzy państwami w dziedzinach takich jak budowanie potencjału instytucjonalnego, doradztwo prawne oraz pomoc techniczna, materialna i finansowa. Pozostałe kwestie, dotyczące jego rozmiarów i składu, lokalizacji i finansowania, należy rozwiązać w najbliższym czasie

Unia Europejska nie może podpisać ani ratyfikować traktatu o handlu bronią z uwagi na to, że tylko państwa członkowskie mogą być stronami traktatów Organizacji Narodów Zjednoczonych. Komisja Europejska została jednak upoważniona przez Radę do przeprowadzenia negocjacji w sprawie niektórych przepisów traktatu o handlu bronią wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji Unii, tj. w zakresie polityki handlowej.

W rezultacie bieżący wniosek dotyczący decyzji Rady ma na celu upoważnienie państw członkowskich do ratyfikowania traktatu odnośnie do kwestii wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Decyzja ta nie obejmuje elementów traktatu o handlu bronią, które mogą wchodzić w zakres kompetencji Unii w ramach WPZiB.

16.1.2014

OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie projektu decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, traktatu o handlu bronią (12178/2013 – C7-0233/2013 – 2013/0225(NLE))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Krzysztof Lisek

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Parlament Europejski przyjmuje z zadowoleniem rezolucję ONZ nr A/67/L.58, w której zdecydowaną większością głosów przyjęto traktat o handlu bronią (ATT): jest to wynikiem długich negocjacji, których zwieńczeniem jest prawnie wiążący i spełniający najwyższe standardy instrument regulujący i usprawniający międzynarodowy handel bronią konwencjonalną.

Traktat ATT stanowi pierwsze w skali światowej uregulowanie legalnego handlu bronią; pozwoli on zapobiegać nielegalnemu handlowi bronią, międzynarodowemu terroryzmowi i przestępczości zorganizowanej oraz ograniczyć poważne naruszenia międzynarodowego prawa w zakresie praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarne.

Eksport z UE podlega wspólnemu stanowisku z 2008 r., w którym określono zasady i normy, które powinny być stosowane; w związku z tym UE, jako jeden z głównych podmiotów w tej dziedzinie, jest bezpośrednio zainteresowana powodzeniem ATT, który nie tylko wprowadza równe reguły tego handlu, ale – co ważniejsze – reguluje handel rodzajami broni, które są najczęściej wykorzystywane w lokalnych wojnach, atakach terrorystycznych lub powstaniach obywatelskich i innych.

Głównym atutem ATT jest fakt, że państwa-strony są zobowiązane do ustanowienia krajowego systemu kontroli tych transferów oraz do dokonania – przed zatwierdzeniem każdego transferu – oceny ryzyka, czy dana broń zagrozi pokojowi i bezpieczeństwu lub zostanie użyta do poważnych naruszeń międzynarodowego prawa humanitarne, praw człowieka lub do aktów terroryzmu. Jest również istotne, że zakazowi podlega nie tylko handel bronią, lecz także inne działania, takie jak wypożyczanie, udzielanie licencji, dotacje czy transfery odnośnej technologii.

Jedną z głównych przeszkód może być wąski zakres niektórych przepisów ATT.

Sam traktat przewiduje jednak możliwość doskonalenia jego tekstu za sprawą klauzuli przeglądowej.

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, właściwej dla tej sprawy, by zaleciła Parlamentowi wyrażenie zgody.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	16.1.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 43 - : 0 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Hiltrud Breyer, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Susy De Martini, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Tunne Kelam, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Marusya Lyubcheva, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Werner Schulz, Sophocles Sophocleous, Davor Ivo Stier, Charles Tannock, Eleni Theoharous, Geoffrey Van Orden, Sir Graham Watson, Boris Zala
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Charalampos Angourakis, Kinga Gál, Helmut Scholz, Ivo Vajgl

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.1.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 29 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laima Liucija Andrikienė, Maria Badiá i Cutchet, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Metin Kazak, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Henri Weber, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Catherine Bearder, Béla Glattfelder, Syed Kamall, Elisabeth Köstinger, Katarína Neveďalová, Tokia Saïfi, Peter Skinner, Jarosław Leszek Wałęsa